

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

1. De beneficio Orationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](#)

S DE
i cum mu-
gines em-
nque iau-
ns. Agus
n congru-
& corpo-
cius habe-
orde habe-
iae haben-
bant, qua-
si exten-
in ligno
auis-
i

423.

MEDITATIONES,

DE BENE FICIIS

DIVINIS.

MEDITATIO I.

De beneficio creationis.

CONSIDERA, opus ipsum, quid
ab æterno usque ad diem con-
ceptionis tuæ in utero matris
fueris, nempe purum purumque. Nihil,
quod qualibet creatura etiam minima
& vilissima vilius est. Secundo, cum ni-
hil esse, & nihil referret te esse aut non
esse. D E V M ex mero amore tui te cre-
asse, & totum tibi dedisse, quod es. 3.
cum Deus potuerit te aliud facere quam
hominem, ut bestiam, lapidem, vermi-
culum, fecisse te creaturam rationalem, o-
mnium aliarum corporalium Dominam.

Dd 4 4. homi-

ME

4. hominem non solum, & cum clavis
leprosum, sed sanis & integris membris
ad imaginem & similitudinem suam. At
imaginem quidem, quia intellectus volu-
tate & memoria praeditum. Ad similitudi-
nem vero, quia omnium virtutum pul-
cherrimarum capacem quae sunt quidam
diuina natura quasi characteres.

Considera tua creationis fine, qui et
ut vicissim Deum creatorum ex toto cor-
de, tota anima, & tota mente & omnibus
viribus tuis ames, quia totum te, quantum
quatum es creauit. Si enim parentib. secun-
dum Aristotelem, non possumus sedem
æquivalens, qui corpus genuerunt, quo
modo poterimus deo, qui totum homi-
num cōdidit? hanc omnium humilitatem & pi-
tatem Deo leuias, obsequendo eius, &
clausa sp̄olij sua mandatis, ut tu in his
neficiis practica, maxime amē breviatis
perpetuo collo, laudes & glorifices domi
in veteri testamento vix illud Beatus
populo Israhelito contulit, quod hoc
valuerit apud te lati, & solemniter colla-
memoria; quid nō exiget a nobis pro ho-
beneficio creationi sui in eō nobis pra-
stito quod non solum ad imaginem sum-
nos condidit, sed animam inserviamus.

+ D

DE
BENEFICIA DIVINIS 425

impetu, ut immortalibus aliquando bo-
nis frucretur. Unde recte quidam sanctus
concludit, hominem non roties, et spissas
et quiques teneat Dei sui regnandi. Sicut
enim ipse semper est, ita debere Deo sem-
per gratias agere pro immortali esse quod
ab eo accepit. ut postquam dicta in hac
via praeſtiteris, tandem felicitatis aeternæ
cum Deo particeps efficiaris, quo nullum
maius bonum ostendit aperte.

Godificia; finem creationis allatum
temporium corporatum, qui est ut nos
descendiatur & auxilio sint ad conſequen-
tiam ſuo nostri. Ceterum Deus co-
lo, ſole, claram & tellus ac elemen-
ta ad diuinam actionem aiergat & hoc autem
voleat, ut ſic in flaxa habeat inferiora p-
roſtra necessitate afficerent. Deinde ya-
m animalium genera, alia ad sublauados
labores, alia ad praefundum victimas a-
nditum alia ad creationem; alioque al-
lis quod nuda deſtituta. Similiter & alijs omni-
bus donis suis naturalibus, & supernatu-
ralibus nobis docet; ut ingenio, pudore, et
fortitudini corporis, sanitati, doctrinæ,
dianis, honorib; &c. hunc sine praefiu-
m seruiant nobis ad salutem. Et ideo si non
seruiamus, contra potius nobis effici-
mus.

Dd 5 ptan-

BEN

angelos i
ciem eius
nimis
propter e
tu. Idem
creaturis
tiguntur
in suo ell
is, aer c
scibus; te
bus, colo
batur Pre
mire, qua
queniam v
fiuum. E
tuarū. O
E boues
Con
stra ben
nostra b
coſerua
culo, ali
lepsia, a
nihil ali
narū &
domus
lāmitas
et q D

426 MEDITATIONES DE
ptanda & eligenda, ut ægritudinem potius quam sanitatem, mortem quam longam vitam, paupertatem, quam diuitias, religiosam vitam potius, quam secularem.

MEDITATIO I.

De beneficio conseruationis.

I. II.

CONSIDER A Deum postquam te fecit, etiam conseruare & gubernare. quod non est minus beneficium prior. Illud enim semel tantum tibi factum est; hoc autem semper repetitur. Quotidie enim Dominus quodammodo te creat, quia semper conseruat, quem semel creauit. nec minor vel potentia, vel amor requiritur in uno, quam in altero. Si igitur multum illi debes, quia subito creauit, plus debebis, quod iugiter te conseruet. **Quotquot enim temporis momenta habuit, & habet, & habebit vita tua, tot parres sunt istius beneficii, quia nec in uno illorum subsistere potuisse, si Deus oculos suos à te auertisset.**

Considera Deum omnia alia bona mundi condidisse, ut iuuarent ad tui conseruationem & gubernationem, ac imprimis

ange-